

IMPACTUL INFECȚIEI COVID-19 ASUPRA SĂNĂTĂȚII SISTEMULUI RESPIRATOR LA COPII

Svetlana ȘCIUCA[®], Corina CONICA[®]

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Republica Moldova

Academia de Științe a Moldovei, Republica Moldova

Autor corespondent: Svetlana Șciuca, e-mail: svetlana.sciuca@usmf.md

Introducere. Infecția cu virusul SARS-CoV-2 a reprezentat o provocare globală, afectând și populația pediatrică. Deși formele severe sunt mai rare la copii, tabloul clinic este variat, incluzând forme asimptomatice, forme ușoare cu afectarea căilor respiratorii superioare și cazuri severe cu pneumonii complicate, insuficiență respiratorie și disfuncție multiorganică. Studiile recente evidențiază că vârsta mică și severitatea episodului acut influențează gradul de afectare pulmonară și riscul de sechele postinfecțioase. În acest context, analiza clinico-imagistică are un rol esențial în monitorizarea evoluției bolii.

Scop. Evaluarea particularităților clinice, imagistice și a evoluției afectării pulmonare post-COVID-19 la copiii spitalizați cu forme medii și severe ale infecției SARS-CoV-2.

Material și metode. Studiul retrospectiv a inclus 200 de copii internați în perioada 2021–2024 la Clinica de pneumologie pediatrică a IMSP Institutului Mamei și Copilului, repartizați în cinci loturi conform vârstei. Vârsta medie a fost de $2,06 \pm 0,28$ ani. Procesarea statistică a fost efectuată prin programele Epi-Info 7.2 și Microsoft Excel. Un subgrup de 101 pacienți, cu forme medii și severe, a fost supus examinării imagistice prin tomografie computerizată toracică (CT) pentru evaluarea afectării pulmonare și a sechelelor postinfecțioase.

Rezultate. Mai mult de o treime dintre copiii spitalizați au avut vârsta sub un an (38,8%). Debutul sever al bolii a fost mai frecvent la nou-născuți (58,3%) și sugari (52,4%). Manifestările dominante au fost sindromul febril (48,4%), tusea (63,5%) și semnele catarale respiratorii (50%). Semne de severitate – cianoza, dispneea și tirajul toracic s-au observat preponderent la copiii sub un an. Modificări imagistice pulmonare au fost depistate la 68,3% dintre pacienți, cu predominanța ariilor de consolidare (71,5%), a opacităților de tip „sticlă mată” (17,2%) și a semnelor de fibroză (30,7%). La 15% dintre copii au fost identificate aderențe pleurale, sugerând inflamație persistentă. Sugarii au prezentat cea mai înaltă rată de afectare pulmonară (45,3%). Evoluția post-COVID-19 a fost favorabilă la majoritatea pacienților, însă leziunile reziduale au persistat variabil, necesitând monitorizare ulterioară.

Concluzii. Infecția COVID-19 determină un spectru larg de manifestări respiratorii la copii, cu predominanța tusei (63,5%), febrei (48,4%) și semnelor catarale (50%). Sugarii și nou-născuții sunt categoriile cele mai vulnerabile, dezvoltând frecvent forme severe cu insuficiență respiratorie. Examinările imagistice prin CT au evidențiat afectarea pulmonară în 2/3 dintre cazuri, în 71,5% – leziuni de consolidare, 30,7% – de fibroză și 15,1% – aderențe pleurale. Aceste date confirmă necesitatea monitorizării în dinamică a copiilor post-COVID-19 și importanța tomografiei computerizate toracice ca metodă de referință în evaluarea și supravegherea afectării pulmonare reziduale.

Cuvinte-cheie: COVID-19, copii, tomografie computerizată, fibroză.